

Építsük meg a hálaadás oltárát!

Megépítettük-e már a hálaadás oltárát otthonunkban? Megköszöntük-e a mindennapi kenyeret, az úrvacsorai közösségben az Úr Jézus Krisztus megtörtetett testét és kiontatott vérért? Hozzuk szívünk háláját az Úrtól kapott bőséges lelki és anyagi áldásokért, amellyel megáldotta gazdagon életünket. Miközben a világ aggódik, fél és rettegésben tölti napjait a bizonytalanság, a gazdasági válság miatt, mi népéhez tartozók hálával áldozunk az Úrnak.

Az oltár megépítésére buzdítást kapunk már a Biblia első lapjain. Amikor Ábel ezt tette, áldozatát Isten elfogadta. A pátriárkák: Noé, Ábrahám, Izsák és Jákób szintén ezen a módon mutatták be áldozataikat az Úrnak.

Az 1Kir 18:30 igeverszerint: „*Akkor Illés ezt mondta az egész népnek: Jöjjetek ide hozzám! És odament hozzá az egész nép. Ő pedig helyreállította az Úr lerombolt oltárát.*”

Kik rombolták le? Ezt az írás nem jegyzi fel. Miért romboltatott le? Erre a kérdésre az Ószövetség bizonyossága a válasz: Izrael népének istentagadó életformája, engedetlensége és bálványimádása miatt.

A kérdés így válik személyessé: Testvérem, az életedben áll-e még a hálaadás oltára? Vagy rég leromboltatott? Az Úr szembesít minket ezzel a kérdéssel. Igéjében mondja: „*Mindenkor mindenért hálákat adjatok!*” – vagyis életmódunk legyen a hálaadás. Ha hálaadó életünk bizonyágtétel a körülöttünk élők számára, mutassuk be oltárunkon szívünk hálaáldozatát naponként az Úr jóságáért.

Ha közömbösség van bennünk az Úr dolgai, gyülekezeti alkalmaink, drága Megváltónkkal és a szeretett testvéreinkkel való közösség iránt; unalmas számodra a naponkénti bibliatanulmányozás; csak ritkán és megszokásból szólsz imában az Úrhoz, és csak néha jut eszedbe, hogy megköszönd, amit kapsz; szíved nem indít arra, hogy beszélj másoknak is a megváltásról; harag, félelem, zúgolódás van benned a körülmények miatt, vagy mert nem úgy alakulnak a dolgaid, ahogy szeretnéd, akkor szíved oltára romokban van, leromboltatott – hiányzik az őszinte hálaadás.

Életünk Ura azt akarja, hogy ezt beismerjük és történjen változás, megújulás az életünkben. A Zsoltárok 50:5 mondja: „*Gyűjtsétek elem kegyeseimet, akik áldozattal erősítik szövetségemet!*”

Keljünk fel és építsük meg szívünkben újra a hálaadás oltárát, adjuk át újra neki egészen az életünket, és az Úr oltárán légy te magad a hálaáldozat!

Illusztráció: The Lion Bibliai Enciklopédia

KELEMEN SÁNDOR TOMI, Szalárd

BVSZ köszöntő: „Lépésben a Lélekkel – öröm által”

Kedves nőtestvérek! Öröm számomra, hogy köszönhetlek bennetek ezen a különleges napon. Ez az a nap, amikor mindig összegyűlünk imádkozni egymásért, és különösen imádkozni az evangélium terjedéséért a világon. Az idei témánk: „*Lépésben a Lélekkel – öröm által*”

Az öröm az evangélium központi üzenetének része. Az Úr Jézus eljövetelekor az angyal így mondta: „*Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz*” (Lk 2,10). Azok, akik hittek Jézusban, elfogadták őt hit által, megtapasztalták az újonnan születést. Ez a Szentlélek munkája, amit az öröm jellemez. A bűnök megbocsátatnak, és helyes kapcsolatba kerülünk Istennel – hit által, kegyelemből. Az belső öröm állapota is megjelenik.

Imádkozom, hogy a Jézus Krisztusban való öröm legyen valós a mindennapi életünkben – amint lépésben járunk a Lélekkel.

RAQUEL CONTRERAS, a Baptista Világszövetség női osztályának elnöke

November 5. a Baptista Nők Világimánája. A témához kapcsolódó részletes anyag a 8-9. oldalon olvasható.

MABAVISZ-megbeszélés a Tahi Táborban

A Magyar Baptista Világszövetség szokásos évi gyűlését, amelyen minden tagszövetség képviseltette magát, augusztus 18-án tartotta a Tahi Táborban. A megbeszélések során ismertetésre kerültek azok a kérdések, amelyekkel a tagszövetségek szembesültek az elmúlt esztendőben. A forgásos rendszer alapján kinevezték az új vezetőséget: Herjeczki Géza elnök, Papp János és Simon József alelnökök és Kovács József titkár. A MABAVISZ vezetőségi gyűlését követő napon a magyarországi baptisták ugyanitt tartották az új kenyér ünnepét, amelyen megemlékeztek a MABAVISZ fennállásának 20. évfordulójáról is.

„Szereti népét és a menekültek segítségén dolgozik”

„Némely ázsiai ország, közöttük Mianmar (a valamikori Burma), a világ a legszegényebb országai közé tartozik” – ezt írja Sook Jae Lee, az Ázsia Baptista Nőszövetség elnöke a *Néhány szóban Ázsiáról* c. cikkben (a 8. oldalon). Az alábbi bizonyágtétel kapcsolódik a Baptista Nők Világimanapja témához.

Blooming Night Zan (fotónkon) a dzsungelben született Burmában, amelyet ma Mianmarnak hívnak.

Életének első négy és fél évét a dzsungelben töltötte, ahol a családjával együtt az erőszakos katonai rendszer elől bujdosott. Karen nemzeti-ségű, és szereti a népét. Blooming Night a Nyaunlebin-i baptista gyülekezetnek volt a tagja egészen 1988-ig, amikor sikerült elmenekülnie Mianmarból. Először a Mae La-i menekült-táborba lakott Észak-Thaiföldön, majd megkapta a thaiföldi állampolgárságot. Mint thaiföldi állampolgár

lehetősége van utazni, és állást foglalni a népe érdekében.

A karen nép a vadonban vándorol, biztonságos helyet keresnek, de nincs olyan számukra. Leginkább a gyermekek és nők szenvednek a jelenlegi katonai rendszerben, amely a karen állam ellen irányul. A katonák parancsot kaptak, hogy megerőszakolják a karen nőket az otthonaikban, az utakon, vagy a dzsungelben.

A karen államban és a szomszédos shan és karen államokban több mint 35 000 falut leromboltak az elmúlt 15 év során. Több mint félmillió ember vált menekültté, akinknek több mint a fele nő és gyermek. Ezeken az embereken segít Blooming Night, akit Isten elhívott, hogy szeretettel szolgáljon feléjük. Az 1950-es években családjával együtt sikerült elmenekülniük a vadonból és Syriam kikötővárosban letelepednie. Mint ápolónő tanult, és elvégezte a burmai teológiai főiskolát. Sok éven át tanított a helyi bibliaiskolában és a Karen Baptista Nőszövetség vezetője lett.

A 2010-es mianmari választások

után katonai konfliktus tört ki. Súlyos harcok folytak az északi thaiföldi határ mentén. Sok karen átmenekült a határon, de sokaknak ez nem sikerült. Blooming Night azonnal a menekültek segítségére sietett. A Baptista Világszövetség szeretetszolgálatát adománnyal segítette a válsághelyzetet. A pénzből alapvető szükségleti cikkeket vásároltak a menekültek számára, akik semmilyen más segítséget nem kaptak. Az egyik nő, aki segítségre szorult elvesztette a férjét a harcokban. Négy gyermeke van, akik közül a legnagyobb 4 éves. Az édesanyját is elvesztette két hónappal előtte.

Blooming Night szereti a népét és a karen menekültek segítségén dolgozik. Segít az elhagyott nőkön és gyermekeken, hogy megismerjék a reményt, ami egyedül Jézus Krisztusban található. A legveszélyesebb helyekre is elmegy, hogy az emberek megismerjék Krisztust.

*A fenti cikket és az imánapi anyagot
Havas Péter fordította*

A kegyelemre való rácsodálkozás – egykor és ma

Tanárunk azzal bízott meg, hogy az utca emberét kérdezzük a gyülekezetben használt szavak jelentéséről. Nekem a „kegyelem” jutott. Úgy gondoltam, hogy gyorsan végzek, de csalódnom kellett. Majd az órán mi is próbáltuk értelmezni. Azóta sem feledem a tanár testvér meghatározását: „a kegyelem minden”.

Sok esetben nem értik a kívül valók, hogy mit beszélünk a gyülekezetben – mondta egyik tanárom a Bukaresti Baptista Teológián. Ezzel próbálta megértetni a diákokkal azt, hogy mennyire fontos a napjainkban használt köznyelven közölni az evangéliumot.

Az hiszem, mindnyájan úgy véljük, tanár testvérünk túloz amikor azt mondta, hogy sokszor érthetetlen a kívül valók számára a gyülekezetben használt nyelvezetünk. Látva kételkedésünket, azzal a feladattal bízott meg bennünket, hogy az utca emberét kérdezzük meg néhány, többnyire gyülekezetben használt szavak jelentéséről. Nekem a kegyelem szó jelentéséről kellett interjút készítenem egy szűk csoporton belül.

Az egyetemhez közeli parkba mentem ki, azt remélve, hogy hamar elvégzem a feladatot és kiderítem, mi is a kegyelem. Szinte biztos voltam abban, hogy mindenki fogja ismerni a szó jelentését. Az első meglepetés akkor ért, amikor a megkérdezett tíz emberből, akik között volt fiatal és idős, férfi és nő, csupán egyetlen ember adott kielégítő választ.

A szomorú valóság

A többség olyan leírást adott a kegyelemről, ami világossá tette számomra, hogy tanár testvérünknek igaza volt: habár keresztyén társadalomban élünk, a többség nem érti a gyülekezetekben, templomokban használt kegyes szavak igazi jelentését. Ezen szomorú valóság felfedezése

számomra is tanulságos volt, de az igazi lecke még ezután jött. A következő tanórán osztálytársaimmal bemutattuk kutatási eredményeinket az évfolyamok hallgatói és a tanárunk előtt. Mikor rám került a sor elmondtam, hogy a megkérdezett tíz ember közül kilenc nem tudta megfogalmazni, mi a kegyelem, egy (hívó) asszony viszont helyesen, meg nem érdemelt Isteni ajándékként határozta meg. Mint aki jól végezte dolgát, befejezni készültem a bemutatást és helyre akartam menni. Tanár testvérünk kissé elégedetlenül arra kért, hogy maradjak az osztály előtt és mondjam el saját szavaimmal: véleményem szerint mi a kegyelem.

A kegyelem minden!

Én is olyan ajándékként határoztam meg a kegyelmet, melyet Isten az érdektől függetlenül ad az embernek. Tanár testvérünk viszont még mindig elégedetlen volt. Még egy próbálkozást tettem, hogy elmagyarázzam a kegyelem jól ismert meghatározását. De a meghatározásom most is elégtelennek bizonyult. Majd a többi diák véleményét kérdezte a tanár. Több meghatározás is elhangzott, nagyjából ugyanazt a gondolatot megfogalmazva. Tanár testvérünk mindegyik vélemény meghallgatása után annyit mondott, hogy a kegyelem többet jelent ezeknél: *szerinte a kegyelem minden!*

A kegyelem minden, hangsúlyozta újból, hiszen mi emberek semmit nem érdemlünk; nem érdemeljük meg, hogy felkeljen a Nap, hogy essen az eső; nem érdemeljük meg a kapcsó-

latainkat, még akkor sem, ha azok nem tökéletesek; nem érdemeink szerint élünk, hiszen, ha azok szerint kellene élnünk, akkor nem élne senki a bűnbeesés óta. Nem volt senki a tanterembe, aki ne értett volna egyet az elhangzott véleménynyel.

A kegyelmes Istent felismerni!

A történet óta eltelt már néhány év. Úgy gondolom, még mindig nem sikerült végezni az akkor kapott feladattal, nem sikerült teljesen megérteni, hogy mi a kegyelem. Más részt, azt is meg kell említenem, hogy tökéletes megértésre nem juthatunk itt a földön. Éppen ezért biztos vagyok abban is, hogy ez a meghatározás sem teljes, nem tökéletes. Mindamellet számomra ez a próbatétel életre szólóan megmarad. Gyakran eszembe is jut a meghatározás: *minden kegyelem.*

Október havában pedig, ahogy közeleg a reformáció emléknapja, eszembe jut Luther Márton, a többi reformátor és az általuk hirdetett *sola gratia* (egyedül/kizárólag kegyelemből) tétel. Elképzelhetetlennek tartom, hogy Luther csupán száraz, tudományos felfedezés nyomán hangoztatta volna tanait. Ő meglátta, felismerte és csodálta a kegyelmes Istent.

Ma, a reformáció után közel 500 évvel, a kegyelemről gondolkodva én sem szeretnék megmaradni az élettelen elméleteknél. A kegyelmet kutatva akarom meglátni a kegyelmes Istent, felismerni és csodálni őt!

MEZEI ÖDÖN, teológiai hallgató

MEGHÍVÓ

125 ÉVES JUBILEUM BIHARON

Az Úr kegyelméből a Bihari Baptista misszió 125 évre néz vissza.

November 4-én erre szeretnénk emlékezni egy egész napos hálaadó ünnepély keretében.

Az ünnepi alkalomra szeretettel meghívjuk a Biharról elszármazott testvéreket.

A délelőtti istentisztelet 10 órától kezdődik.

Jubileum és az új épületszárny megnyitója

Szép, napsütéses, kora őszi idő fogadta szeptember 8-án délelőtt mindazokat, akik Szalárdon a Filadelfia-Noom Idősek Otthonának udvarába léptek. A főbejárat közelében, a sok évtizedes fák hús árnyékában volt felállítva a regisztrációs asztal, ahol az érkezők megkapták a programlapot és találkozhattak az otthon néhány idősebb lakójával, akik szintén izgalommal várták az ünnepséget.

Egy különleges nap volt ez a „Filadelfia-Noom” idősek otthonának történetében: a megalkulás 20. évfordulójára emlékeztünk, és egy új kezdetnek is tanúi lehettünk, mivel e napon került sor az új épületszárny ünnepélyes átadására. Az otthon lakói közül többen is ünnepi öltözetben csatlakoztak azokhoz, akik az országhatár mindkét oldaláról, sőt távolabbról is eljöttek együtt örülni és magasztalni Istent gondoskodó kegyelméért, amit Szalárdon is tapasztalhatunk. Jelen voltak a Romániai Magyar Baptista Szövetség képviselői: dr. Simon József elnök, Budai Lajos, Szűcs Sándor, Veress Efraim alelnökök, Albert István Zsolt lp., szövetségi tanácsstag. Ott voltak azok is, akik az eltelt 20 évben részt vállaltak az intézmény vezetésében: id. Veress Ernő ny. lp., Kovács Gyula missziókerületi elnök, Szilágyi Zsigmond; a hollandiai támogatók, Ella és Jan Noom, gyermekeikkel és barátaikkal; a szalárdi polgármester, Nagy Miklós tv. A helyi gyüle-

kezet énekkara, valamint a tervezők, építési vállalkozók, pályázatírók képviselői mellett népes sokaság követte figyelemmel az ünnepi programot.

Kovács Gyula tv., mint a nagyváradi missziókerület elnöke és a helyi gyülekezet ügyvezető lelkipásztora kezdte meg imával, ami után az egybegyűlt sokaság meggyőződéssel énekelte, hogy Isten hord karjain, ő szeret, mint gyermekét és hűsége megmarad a próbákban is.

Ezt követően a Filadelfia-Noom alapítvány elnökének, dr. Pardi Benjámin Attilának köszöntő szavai hangzottak el, kiemelve azt, hogy e helyen csapatmunka folyt és folyik, melyet istentiszteletként határoz meg az ige a Jak 1:27-ben.

Az elmúlt 20 év krónikáját a kuratórium titkára ismertette. Ebből kiderült, hogyan jutottunk el a Török Bálint által megérzett szükséglettől oda, hogy 1992. szeptember 26-án Szalárdon megnyílhatott a Filadelfia öregek otthona. Ebben nagy szerepe volt a

szövetség akkori elnökének, id. Veress Ernő testvér támogatásának is.

2001. november 1-én alakult meg a Filadelfia-Noom alapítvány, és egy kuratórium vitte tovább az otthon működtetését, amely a jelenlegi vezetőséggel 2005-től működik. Már ekkor komoly döntéshelyzet elé kerültek: sikerül-e javítani a körülményeken, vagy elszorvad ez az intézmény – tudva azt, hogy 2012-től majd változnak a szabványok, amelyek alapján az akkreditációt kapja az intézmény.

A Barcs-kastély megvásárlása 2008-ban előfeltétele volt annak, hogy pályázni lehessen az uniós forrásokra. Ez a szövetség és az erdélyi baptista testvérek támogatásával valósult meg.

A pályázat megírása és sikeres elbírálása után 2010. november 23-án került aláírásra a finanszírozási szerződés. 2011 március 21-én kezdődtek el a munkálatok az új épületszárny alapozásával. Nagy kegyelem, hogy fel is épült és a megnyitóra ma sor kerülhetett. ✂

Az idősek otthona: előtérben az új épületszárny, összakapcsolva az utcafonton levő kastéllyal; a szomszédban a szalárdi imaház látható.

A szalagvágáskor (balról jobbra): Dr. Pardi Attila, Ella Noom, Simon József lp. és Gere Árpád

⇒ A helyi énekkar szolgálata után Gere Árpád kuratóriumi alelnök és a pályázat menedzsere beszélt a jelenről és a jövőről. Személyes hangvétellő beszámolójában említést tett arról, hogy a hit mellé ragasztott jó cselekedetek eredménye látható itt.

Amint körülnézünk, a múlt bizonyítékai mellett a jelen is tapintható, és körvonalazódik a jövő. A most folyó projekt összértéke kb. 950.000 euró, amiben benne van a régi épület belső felújításának költsége is. Ez a munkát jövő tavaszra készül el, mivel csak a gondozottaknak az új épület-részbe való átköltöztetése után foghatnak hozzá. Az otthon befogadóképessége most 45 főre bővül. Az üres helyek feltöltése, a területrendezés és a régi épület külső felújítása is a jövő tervei között szerepelnek.

A beszámoló méltatta a pályázat-írók, tervezők, kivitelezők, munkafelügyelők mellett a hűségese feleségeket, és az immár 20 éve gondnokként tevékenykedő Mierluț József munkáját – azokkal az önkéntesekkel együtt, akik örömmel és elhivatással szolgáltak ezen a helyen.

A romániai Magyar Baptista Szövetség elnöke, dr. Simon József köszöntésében kiemelte, hogy Istennek szentelve szeretnénk megnyitni ez épületet, amelyhez egyre szorosabban fogunk kapcsolódni, ahogy telnek e földi éveink. Kifejezte azt a vágyát is, hogy ez a hely legyen otthonná mindazoknak, akik ide beköltöznek és legyen olyan hely, ahol elköltözésük előtt Istenben rátalálnak az örök otthonukra.

A Hollandiából érkezett vendégeink éneke után Ella Noom – aki részese volt a kezdeteknek is – köszöntötte az egybegyűlteket és átadta a holland támogatók köszönetét: „Mindeddig megsegített minket

az Úr” jelisével (1Sám 7:12), majd Jan Wesdrop énekszólóját hallgattuk meg.

Az otthon lakói részéről Matyasovszky Adél fejezte ki háláját és köszönetét azért a gondoskodásért, amit itt kapnak, valamint azt a reményüket, hogy a következőkben is ilyen szeretettel fogják gondját viselni a beköltözötteknek.

A helyi polgármesteri hivatal részéről a polgármester, Nagy Miklós tv. köszöntötte az ünneplő sokaságot megemlítve, hogy Isten, aki meghatározta mindannyiunk létezésének idejét, velünk van az idők végéig. Dr. Giorgiov Adrián lp. román nyelven

hirdetett ígét, ezt a helyet, ahol sokan életük utolsó idejét töltik, a mennyi kapujának nevezte – Isten jelenléte itt valóságos és érezhető.

Id. Veress Ernő ny. lp., aki részt vett az idősek otthonának beindításában is, igehirdetésében kiemelte, hogy Isten áldott emberei vannak itt jelen. A 91. Zsoltár első két verse alapján két kérdés köré építette fel mondanivalóját: Ki vagy és hol laksz, mi az identitásod és a lakhelyed? Jó jelen lenni itt, de ki vagy te, aki itt jelen vagy? Isten jelenlétében töltöd-e idődet? El vagy-e rejtve Krisztusban, mint új teremtetés, és él-e Krisztus benned, vele jársz a földi utadon?

A záróima után hittel vallottuk meg közös énekekben, hogy bízunk Jézus drága ígéretében, aki megvéd, tanácsol és megtart. Majd az épület felszenteléséért mondott ima és az ünnepélyes szalagvágás után lehetőség adódott mindenkinek megtekinteni az elkészült épületrészt. A délutáni órákba áthajló együttlét szeretetvendégséggel ért véget.

Soli Deo Gloria! – Istené legyen a dicsőség!

ZEFFER CSABA
a kuratórium titkára

Az otthon udvarán tartották az ünnepséget.

Magyarkéc – Augusztus 12-én kicsinek bizonyult a roma missziós alapítvány sátora az örömnépre összegyűlteknél, amikor 14 fehér ruhás pecsételte meg hitét a bemerítésben Gál Győző lelkipásztor tv. által. A bemerítkezők 4 helységről voltak: Szilágypérből 1, Érendréről 2, Tasnádról 5, Magyarkécből 6 személy. Bálint Pál testvér hirdetett ígét az ApCsel 2:36-41 alapján. Énekekkel a helybeli zeneegyüttes és a szilágypéri énekegyüttes szolgált. A körzet gyülekezeteiből egy-egy testvér tett bizonysgot a Krisztusban nyert új életéről: Tasnádról Moda Róbert, Szilágypérből Murguj Krisztián, Magyarkécből pedig Varga István.

Az öltözködés ideje alatt Lukács György testvér szolgált igei üzenettel Érszöllősről. A képen látható fehér ruhások nevei balról jobbra: Gál Győző lp., Konczányi Sándor, Kozák Gyöngyi, Konczányi Emese, Dana Sándor, Dana János, Kozák Csaba, Kozák Irma, Tangulanu Mária, Kerekes József, Kerekes Anna, Murguj Romi, Vanka Mária, Kozák Attila, Boros Renáta és Ferenczi Béla missziómunkás. **(F.B.)**

Sátoros evangélizáció és bemerítés Szalárdon

Július 9-15. között a Keresztyén Cigánymissziós Alapítványtól kapott sátorban roma evangélizációra került sor Szalárdon. A szervezésben és az összejövetelek lebonyolításában nagy részt vállalt Kajcza János, a nagyvárad-i roma gyülekezet lelkipásztora, Balog Sándor és Juhász Sándor missziómunkás, valamint a nagyvárad-i és a szalárdi roma gyülekezetek tagjai. Hétfőn és pénteken Szabó László (Nagyvárad-Rogériusz), kedden Papp Dezső (Biharpüspöki) lelkipásztor szolgált. Szerdán Kőszegi Dániel, a Keresztyén Cigánymissziós Alapítvány alapítója, csütörtökön Filep Szilárd, az érkörtvélyesi roma gyülekezet lelkipásztora, szombaton pedig Kajcza János hirdette az ígét. Az istentiszteletek keretén belül több, különböző helységekből érkezett testvér tett bizonysgot az elnyert kegyelemről és az új életéről. Egész héten át a nagyvárad-i roma gyülekezet zeneegyüttese vezette a dicsőítés szolgálatát.

Vasárnap délután az evangélizációs hét bemerítéssel ért véget. Az ígét Fogarasi Dezső, az ákosi roma gyülekezet vénéje hirdette a Mt 28:18-20 alapján. Az Ákosról érkezett szolgáló csoportból Szilágyi József és felesége Andrea, valamint Bancsa Dezső testvér szolt az Úrral való közösgben megtapasztalt csodálatos átlélésekről.

A fehér ruhások közül Lakatos Jakab tett bizonysgot. A négy fehér ruhást Kajcza János testvér merítette alá, majd Fogarasi Dezső gyülekezeti vénnel együtt kézrátétellel imádkozott az új tagokért. A fotó első sorában (balról jobbra): Sarkadi Koszti, Lakatos Jakab, Szabó Bobi és felesége Irén; a 2. sorban középen Kajcza János lp., mellette Balog Sándor és Juhász Sándor bihari missziómunkások. **(Kelemen Sándor Tomi, Szalárd)**

Nagyvárad-roma gyülekezet – Az egyhetes evangélizáció befejezésekor, július 29-én, vasárnap délután tartottak bemerítési ünnepélyt. A fotón balról jobbra: Áron Mária, Orosz Kálmán, Incze Zoltán gyűl-i vén, Szabó László várad-rogeriuszi lp. és vendég igehirdető, Kajcza János helyi lp., Varga Zsolt és Kajcza Benjámin.

Biharfélegyháza – Csodálatos dolog szemlélni azt a kegyelmet, amit az utóbbi időben Isten a cigányok között áraszt ki. Biharfélegyházán is tapasztaljuk ezt, látva, hogy az ige élő és ható, és átformálja azok életét, akik hittel fogadják. Négyen vágytak arra, akik az elmúlt időszakban fogadták el az Úr Jézust személyes Megváltójuknak, hogy hitüket megvallják a bemerítés által is.

Az ideiglenes imaház kicsinek bizonyult, ezért sátrat állítottunk fel, amiben július 17-21. között evangelizáló alkalmakat, 22-én pedig a bemerítési ünnepet tartottuk.

Ünnepi igehirdetéssel Kőszegi Dániel testvér szolgált, a Zsolt 111,9 és Jn 3,5 igék alapján hangsúlyozta, hogy mit is jelent

valójában szövetséget kötni Istennel. A bemerítést Fazakas György lelkipásztor végezte. A fehérruhások: Rézműves Árpád, Titi-Pápai Erika, Rézműves Camelia és Varga Călin. Szembesülünk azzal, hogy a sátán nagy erőket mozgósít azért, hogy akadályozza Isten munkáját, de a diadal a Krisztusé. Imádkozzunk az új tagok megerősödéséért, az új barátokért, akik elfogadták az Urat, és Balogh Sándor, valamint Juhász Sándor missziómunkásokért, akik a munka terhét hordozzák. **(F.Gy.)**

Szilágybagos – Nagy örömmel és hálaadással ünnepeltünk a szilágybagosi új imaházban augusztus 12-én. Négy fehér ruhás: Kincses Berta, Antal Irma, Horváth Ilona és Rádi Ervin pecsételte meg a Jézus Krisztusba vetett hitét a bemerítés által. A nyilvános, szép, hitvalló bizonyosságtelt népes gyülekezet követte nagy figyelemmel és érdeklődéssel. Istennek drága igéjét Pardi Felix, a kémeri gyülekezet lelkipásztora hirdette nagy lelkesedéssel. A bemerítést a helybeli lelkipásztor, Szekrényes Pál végezte. Kívánjuk

Isten áldását a fehérruhások életére és azt is, hogy még sokan tegyenek vallást a megtérésükről ilyen körülmények között. **(Sz.P.)**

Bályok – Kicsiny gyülekezet nagy ünnepe volt Bályokon augusztus 12-én, amikor Seres Sára a délelőtti istentiszteleten jelenlevők előtt ismét elmondta megtérése történetét. Testvére, Seres Győző monori (Mo) baptista lelkipásztor hirdette Isten igéjét, aki többek között a Krisztus követésének feltételeiről szólt. A hitvalló bizonyosságtelt szívében történt jó megmozdulás után, a helyi baptista imaház medencéjében is megmozdult a víz és Gergely Pál lelkipásztor által Sára újtestamentumi bemerítésben részesült. Ünnepi örömeinket és az Úr iránti hálánkat még bensőségebbé és nagyobbá tette a szilágysámsoni vegyes kar egy csoportjának, valamint a monori furulyásoknak a színvonalas szolgálata. Megtapasztaltuk a 133. Zsoltár kipróbált hiteles igazságát. A délutáni istentiszteleten is a meghívott vendéglelkipásztor és a vendégek szolgáltak.

A képen láthatók (balról jobbra): Seres Győző monori lelkipásztor, Seres Sára és Gergely Pál lelkipásztor. Mindenható Atyánk adjon kegyelmet a bályoki gyülekezet új tagjának a lelki növekedéshez és erősödéshez, kísérje Urunk gyümölcsöző áldása a szolgálatokat és a bályoki testvériség életét. Isten békéjének és kegyelmének áldását kívánjuk azok életére is, akik jelen voltak ezen a nagy ünnepen. **(G.P.)**

Lépésben a Lélekkel: öröm által

Az idei imanapi programot az ázsiai baptista nőtestvérek állították össze. Adományainkkal a következő ázsiai projekteket támogatjuk: • bibliatanulmány indonéziai fiatal keresztyén nők számára; • pakisztáni keresztyén gyermekek iskoláztatásának költségei; • karen nemzetiségű menekültek segítése Mianmarban.

Néhány szóban Ázsiáról

Az Úr Jézus Krisztus megérintette az ázsiai baptista nőtestvérek szívét, hogy erősen kívánják a megbékélést és a testvéri kapcsolatok elmélyülését, amely által létrejött az Ázsiai Baptista Nőszövetség: 19 ország 35 tagszövetséggel.

Ázsia a világ legnagyobb földrésze, amely a bolygónk szárazföldjének 30%-át foglalja magában. Itt található a legmagasabb hegy: a Csomolungma, és a világ legnépesebb országai – India és Kína. Ázsiát sokféle nép és kultúra jellemzi. Gyakran egy országon belül is különféle nyelvű, történelmi és gondolkodásmódú népek élnek, mint pl. Kínában 55 népcsoport. Mi, baptista nőtestvérek, nagy értéket látunk a különbözőségben.

Itt található néhány, a világ legkevesbé evangélizált országa, mintegy kétmilliárd lakójával. Itt él a legtöbb muzulmán, hindu és buddhista. Némely ázsiai ország a világ legszegényebbje.

Sokan szenvednek a szegénység, háborúk, természeti katasztrófák, hátrányos megkülönböztetések, elnyomás, HIV AIDS betegség, nők és gyermekek elleni erőszak miatt.

Mi, baptista nőtestvérek, szeretnénk megmutatni nemcsak a mély szeretetünket a szenvedők felé, de megosztani az Úr Jézus keresztségének és feltámadásának üzenetét is, hogy sokan megismerjék az örök élet reménységét és örömét.

SOOK JAE LEE, az Ázsia Baptista Nőszövetség elnöke

Bibliatanulmány: mi az öröm?

Az öröm a Szentlélek második gyümölcse a Gal 5,22 versben felsoroltak közül.

• Isten ígéje az örömet úgy határozza meg mint „isten tulajdonságot” (Zsolt 104,31). Isten örül az alkotásainak: „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó”.

Isten azt akarja, hogy mi is élvezzük ajándékait (1Tim 6,17), de azt is kívánja, hogy azokat az Ő szolgálatába helyezzük. Az örömet úgy is nevezhetjük, mint Isten jelenlétének csalhatatlan jelét (Zsolt 16,11).

• Az igazi öröm forrása Isten. Irányítása alatt tart minden körülményt, hogy optimizmussal nézhessünk elébe minden újabb napnak. Semmi sem veheti el annak a bizonyosságának az örömét, hogy Isten az oldalunkon áll a megpróbáltatások és nehézségek között is (Jn 16,20; Neh 8,10).

• Az örömet azonosítják a kellemes közérzettel, de a kettő különböző. Az Istentől jövő öröm nem függ a külső körülményektől (egészség, jó társaság, sikeres vizsgák, előléptetés, kellemes környezet), ezekenél mélyebbről fakad, hosszabban tartó.

• Az Istentől származó öröm és a szomorúság nem zárják ki egymást. A mi Urunk a fájdalmak férfja volt, ismerte a mély szomorúságot (Ézs 53,3), de az előtte levő öröm helyett vállalta a keresztet (Zsid 12,2). Pált és Szilászt megbotozták, börtönbe vetették, lábukat kalodába zárták, de ők a szenvedések közepette is imádkoztak és énekekkel magasztalták Istent (ApCsel 16,22-26).

AZ ÖRÖM FORRÁSA: 1) Jézus

Ha kívánjuk, hogy életünkben a Szentlélek gyümölcse fejlődjön, szoros kapcsolatban egyesülnünk kell övele (Jn 15,4-5; Jn 15,11). Szeretnünk, engedelmeskednünk és követnünk kell őt, hogy a Lélek irányítása alatt a krisztusi arc megmutatkozzék bennünk (Jn 15,10-11).

• Az Úr Jézus amerre csak járt, vele együtt járt az öröm is: születésekor (Lk 2,10); a kánai menyegzőn (Jn 2,1-2); Lázár feltámasztásakor (Jn 11,43); amikor a gyermekek hozzájöttek (Mt 19,13); a süketek hallottak, a vakok láttak, a bénák jártak (Mt 11,5); a tengert lecsendesítette (Mk 4,39); Zákheus üdvösséget talált (Lk 19,9-10); feltámadt és megjelent övéinek (Jn 20,18; Lk 24,10).

2) embertársainkhoz való viszonyunk (Fil 2,3-4)

Sokszor el vagyunk foglalva önmagunkkal. Minél többet gondolunk magunkra, annál boldogtalanabbak vagyunk. Elkezdjük magunkat összehasonlítani másokkal, és azt látjuk meg, hogy olyan sok mindenben hiányunk van.

• Amikor másokra figyelünk és a szükségükre, az örömünk valóságossá válik (Gal 6,9). Az Úr Jézus a példaképünk, lefelől másokra gondolt. Kérdés, hogy mások javát keressük, vagy a magunkét (Fil 2,19-21)?

3) önmagunkhoz való viszonyunk (Fil 4,11-12)

Pál örömeinek titka a megelégedettség: kiszolgáltatta vagy bővülködve, éhesen vagy jóllakottan, gazdagon vagy szegénységben, (1Tim 6,6-8; 1Tim 17-19).

• Meg vagyunk elégedve az alapvető életkörülményeinkkel, vagy Isten luxuscikkeket kellene, hogy adjon nekünk? Isten azt szeretné, hogy örüljünk ajándékainak és a mások javára használjuk azokat.

• Lehet azért imádkozunk, hogy csak egy kicsivel többet kapjunk: a pénz, idő, barátság vagy munkahely területén. Amikor megkapjuk ezeket megelégszünk, vagy újra egy kicsivel többet kívánunk (Zsid 13,5)?

• Ha fontosabb számunkra a dolgok birtoklása mint elengedése, nem lesz miénk a megelégedés öröme. Akkor leszünk leginkább megelégedve, ha hálások vagyunk azért amit kaptunk, és nyitott szívűek a szükségben levők felé.

Afrika

– Adjunk hálát azokért, akik az Úrhoz térnek, imádkozzunk lelki növekedésükért;

– imádkozzunk bűneink bocsánatáért: szexuális perverziók, túlzott függőség az anyagiaktól, az összhang hiánya a között, ami teszünk, és amit hirdetünk;

– az Afrikai Baptista Nőszövetség újonnan megválasztott vezetőiért, hogy az evangélium terjedését munkálják;

– az Afrikai Baptista Szövetség új vezetőiért, különösen az új főtitkáráért;

– békéért Afrikában: sok országban megdöntöttek a kormányt, vagy politikai lázadások vannak – isteni oltalomért az általános bizonytalanság között;

– gazdasági felemelkedésért: a baptista nők jobb anyagi helyzetéért, és hogy helyesen kezeljék az anyagiakat.

Ázsia

– Az evangélium terjedésért a nők és gyermekek között, jobb életért a szegénység, erőszak, hátrányos megkülönböztetés, írástudatlanság, emberkereskedelem miatt szenvedőknek;

– a természeti csapások által sújtottakért, amelyek évente óriási emberi és anyagi veszteséget okoznak Ázsiában;

– az Ázsiai Baptista Nőszövetség tagszövetségeinek vezetőiért, hogy egysebben és hatékonyan szolgáljanak;

– a nőkért, akik 2011-ben részt vettek a fiatal nők vezetői konferenciáján, hogy hatékony női vezetők legyenek;

– hogy megszűnjenek a keresztyéneket ért hátrányos megkülönböztetések Ázsia egyes országaiban (Észak-Korea, Kína, Mianmar, Pakisztán), hogy az evangélium terjedhessen ezekben az országokban;

– az Ázsiai Baptista Nőszövetség vezetőiért, hogy hűségesen folytathassák szolgálatukat.

Karib-tengeri szigetek

– Hogy minél több család megismerje Isten szeretetét a Karib-térségben, és örvendezhessen Isten kegyelmében;

– hogy a baptista nők legyenek eszközök Isten kezében, és kevesebb legyen a depresszióban és stressz miatt szenvedő nő;

– hogy az Úr hívjon el olyan nőket, akik örömmel szolgálják Őt a szenvedések, a munkanélküliség, természeti katasztrófák és az erőszak ellenére;

– hogy a keresztyén nők fejlesszenek ki tanítványi kapcsolatokat a fiatal hívőkkel és az Urat nem ismerőkkel;

– a Karib-térségi kormányokért, hogy több munkahelyet létesítsenek, amely által csökkenne a nők elleni erőszak, és stabilabb családok jönnének létre;

– hogy az Úr állítsa meg a kegyetlen öldöklést, és az idősebb és hajléktalan nők elleni erőszakot.

Európa

– Adjunk hálát, hogy folyik az Úr munkája a keresztyének elleni szekuláris nyomás ellenére;

– hogy a hívők megerősödjének az élő Isten melletti bizonyágtételükben;

– hogy a nők betöltsék hivatásukat, bemutassák a családjuk és gyermekeik iránti szeretetüket, és legyenek a család és a társadalom „szíve”;

– hogy láthassuk, mit jelent „irgalmas szamaritanus” módjára viselkedni, só és világosságnak lenni a világban;

– hogy a hívő házaspárok hűségesek legyenek egymáshoz és az Úrhoz;

– hogy a következő nemzedék felismerje az igazi értékeket és az Úrtól származó örömet.

Latin-Amerika

– A regionális kongresszusokért;

– a „gyermekek, Latin-Amerika reménysége” projektben résztvevő gyermekekért és serdülőkért;

– hogy a Baptista Szövetség vezetői eszközök legyenek Isten kezében, és örömmel szolgálják az Urat;

– a Latin-amerikai Baptista Szövetség 2013-ban megtartandó kongresszusának terveit;

– a veszélyeztetett gyermekekért és

serdülőkért, a gyülekezetekért, hogy segítsenek nekik üdvösségre jutni, és megtalálni az igazi boldogságot;

– hogy gyülekezetekben élő nők jobban bekapcsolódjanak az Úr munkájába, az üdvösség üzenetét továbbítva.

Észak-Amerika

– A hagyományos család elve elköpott, imádkozzunk bátorításért a meggyengült családok számára, erősítésért a működő családoknak, és gyógyulásért a szétesőfélben levőknek;

– az emberkereskedelem áldozataiért, nőkért és gyermekekért – azokért, akik hálózatokat építenek a kiszabadításuk érdekében – a politikai vezetőkért és kormányokért, hogy küzdjenek az emberkereskedelem ellen;

– a természeti katasztrófák miatt hajlék és anyagi fedezet nélkül maradtakért, és azokért, akik az újjáépítésben dolgoznak;

– hogy az Úr adjon látó szemeket felismerni az elcsüggedt és jogfosztott embereket;

– hogy az Úr érintse meg a nők szívét, adjon nekik belső változást, hogy Isten eszközei lehessenek a világban.

Ausztrália és a csendes-óceáni szigetek

Fidzsi-szigetek: a női misszióért a falvakban, hogy a baptista nők áldásul lehessenek a környezetükben;

Ausztrália: a baptista vezetőkért és a nőtestvérekért, hogy erősek legyenek hitükben, és támogassák a más országban élő testvéreiket;

Pápua Új-Guinea: Kaa Simon nőtestvérért, aki falusi szülésznő kiképzést végzi – a női vezetőkért, hogy betöltsék az Úrtól kapott látást;

Pápua: a keresztyén nőkért, akik erősödő társadalmi és vallási nyomásnak vannak kitéve;

Új-Zéland: Christchurch város lakóiért, amelyet földrengés sújtott – hogy a gyülekezetek továbbra is bőkezűen segítsenek a leginkább rászorulóknak.

Hazai imatémák

– Imádkozzunk gyülekezeteinkért, hogy az imádság szolgálata nagyobb teret kapjon, akár állandó jelleggel működő imacsoportok által is, átölélve a generációkat;

– imádkozzunk az új iskolaéért, gyerekeinkért, a hívő pedagógusokért, hogy hidak legyenek az iskola és a gyülekezet között;

– imádkozzunk gyülekezeteink elöljáróiért, hogy szeretben és igazságban vezessék Isten népét és legyenek bátorítva szolgálatukban;

– imádkozzunk a téli hónapokban következő evangélizációs

alkalmakért; legyenek nők és férfiak, akik már szívükön hordják ezt a szolgálatot, és utána is készek lelkigondozni a megtérteket;

– imádkozzunk a külföldön dolgozó nőkért, hogy ne váljon a család kárára távollétük; kapjanak itthon méltányos munkahelyet;

– imádkozzunk gyülekezeteink misszionáriusaiért;

– kérjünk áldást a gyülekezet-alapítók szolgálatára, a friss gyülekezetekre, a roma testvéreinkre is.

Minden kérésünket hálával hozzuk az Úr elé! (Budai Evódia)

I. Székelyföldi Roma Hálaadónap

Isten kegyelme Lelke által kiváltságosan munkálkodik egy, a „népek között elszórt nép” között. Ennek a tanúsága volt az I. Székelyföldi Roma Hálaadónap. Augusztus 26-án, a hónap utolsó vasárnapja délelőttjén, egy napsütötte fényes napon, Székelyföld minden tájáról gyülekeztek a roma testvérek a gyergyószentmiklósi imaház udvarán, hogy Isten előtt „hálaáldozatot” mutassanak be. Csodálatos volt látni a sok roma hívő embert!

Kezdésként Novák Zsolt helybeli lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket, kifejezve Isten iránti háláját, hogy létrejöhetett ez az ünnepély. Hálaadó imára a 46. Zsoltár alapján Cséki Barna missziómunkás buzdított, ami után a különböző gyülekezetek képviselői imádkoztak (Kibéd, Derzs, Nagybacon, Korond, Gyergyó, Gyulakuta, Abafája), majd pedig kiscsoportokban szállt fel a hálaima. A dicsőítésben rejlő erőt tapasztalhattuk, amikor roma és magyar nyelven – lélekből és temperamentumosan – hangolt hálára a dicsőítő csoport.

Id. Máté Zoltán, a székelyföldi missziókerület elnöke a vezető testvérek köszöntését tolmácsolta (ApCsel 17:24-28), majd az Eszter 3:8 alapján párhuzamot vont a zsidó nép és a hívő roma nép helyzete között, arra biztatva, hogy bár mindketten többszörös kisebbségben voltak és vannak jelen e világban, és sok nyomorúságuk van,

Krisztus legyőzte a világot, és vele élve a mennyország előízét tapasztalhatjuk meg már itt e Földön.

Az ígét Gábor Ruppi missziómunkás hirdette. Az Ézs 55:12,13 alapján, a hálaadás témakörét bemutatva, meghatározta annak idejét (Ef 5,6), jelentését (Istennek szóló köszönetnyilvánítás, dicséret, magasztalás). A „Miért is kell hálát adni a hívő roma embernek?” kérdésre válaszként sorolta: hálát kell adnunk az Úr kegyelméért, amelyben részesített, szeretetéért, mert kivonta a hívő embert a pusztulás verméből, megbocsátásáért, szabadításáért, a benne nyert új életért, a hívő örökségéért, az imameghallgatásért, a fehér bőrrű testvérekért, akik viszik az evangéliumot a romák közé, a Cigánymissziós alapítványért és azon testvérekért, akik munkálkodnak a romák között. Személyes felhívásként intézte a hallgatóság felé, hogy egyen-egyenként legyenek az örömhír vivői azok felé, akik még nem hal-

lottak Jézusról, hiszen a misszióparancs teljesítése a hálaadás egyik formája. A prédikátor a kiválasztottságról szólva az 1Pt 2:9,10 alapján kifejtette, hogy bár a roma nép a társadalom periferiájára szorult, de megtérve „szent papság” és „királyi gyermek” státuszt nyerhet. Áldozatvállalást is elvár tőlük Isten: a sokszor elesett, megkeserített, lenézett voltuk ellenére árásszák Krisztus mennyei illatát (2Kor 5:12). A délelőtti alkalom őszinte, mély, szívből és szívhez szóló hálaimákkal fejeződött be.

A finom ebéd után délután 2 órától bemelegítő ünnepélyünk volt: a derzsi, kibédi, nagybaconi és a gyergyószentmiklósi gyülekezet fehérruhásai álltak a medencénél. Előbb ifj. Máté Zoltán igei szolgálata buzdította a fehérruhásokat, hogy az Úr akarata a szív, az elme és a test teljes odaszánása Istennek okos istentiszteletként. Az igehirdetésben Dóczi György kibédi lp. a megtérés és az alámerítés fogalmait tisztázta.

A délutáni alkalom szívhez szóló pillanatai voltak a gyülekezetek csoportos szolgálatai. A fehérruhások döbbenetes őszinteséggel beszéltek a korábbi és a Krisztusban nyert új életük közti különbségről. Befejezőkor Novák Zsolt testvér tartott evangélizáló szolgálatot, amelynek nyomán többen kifejezték döntésüket az Úr Jézus mellett.

Legyen áldott az Úr, hogy Lelke munkálkodását tapasztalhattuk. Az ünnepély alkalmas volt a hálaadásra, a kapcsolatok ápolására, ismerkedésre – egy olyan alkalom, amikor a menny összeért a földdel!

MÁTÉ IMOLA

Testvéreink ausztráliai szolgálatra indultak

Elindulásuk előtt kérdeztük Horváth Ferenc lelkipásztort.

Kedves Ferenc, mikor volt a búcsúzó a margittai gyülekeztől, milyen igéből szolgált és mi volt a fő üzenete?

– **Horváth Ferenc lp.:** A búcsúzó, illetve a búcsúztató istentisztelet augusztus utolsó vasárnapján volt. Megtiszteltetés volt számomra, hogy a nagyvárad missziókerület vezetőségéből Albert Zsolt szolgatársam ragaszkodott ahhoz, hogy a missziókerület is elbúcsúztasson bennünket, úgymond kibocsássonak imádsággal a melbourne-i szolgálatra. Ez nagyon jól esett.

A fő igei üzenetet Zsolt testvérem adta át az 1Kor 4,1-5 alapján, és arra biztatott bennünket, hogy legyünk Krisztus hű szolgálói. Kovács Gyula testvér, a missziókerület elnöke is jelen volt az istentiszteleten, és neki is volt egy rövid igei üzenete arról, hogy miért is küld engem (bennünket) az Úr az új szolgálati helyre. Nagyon jól esett ahogyan a margittai gyülekezet elköszönt tőlünk: a vasárnapi iskolások, a fiatalok és az egész gyülekezet. A gyülekezetvezető, Szabó Róbert testvér a margittai gyülekezet misszionáriusainak nevezett bennünket.

Én csak röviden szóltam arról, az Úr hogyan győzött meg, hogy vállaljam el a melbourne-i szolgálatot. Az elmúlt év elején az Úr Ábrahám elhívástörténete által szólt hozzám. Hadd mondjam el, hogy amikor a Szövetség főtákará, Kovács József testvér megkérdezte: vállalnék-e szolgálatot a melbourne-i magyar gyülekezetben, először nemet mondtam. Viszont az Úr meggyőzött, és így már nem mondhattam nemet.

Mikor indulnak és hogyan jutnak el Ausztráliába?

– Augusztus 30-án, csütörtökön délután, magyar idő szerint 5 óra után indulunk Budapestről a katarai légitársaság gépével. Egy átszállással Dohában, összesen több mint 20 órai repülőút után érkezünk Melbourne-be, helyi idő szerint este 9 óra után. Ez lesz az első repülőútunk, úgyhogy teljesen új élmény lesz számunkra.

Milyen útravalót visz magával – élmények és hasznos tapasztalatok formájában: a nagyvárad gyülekezetből, a bukaresti teológiáról és a szolgálati helyeiről?

– A csomagokat illetően meg van szabva, hogy mennyit és mit vihetünk magunkkal. Milyen jó, hogy a szellemi útravaló mennyisége nincs korlátozva. Nos, a kérdést illetően, most azért egy kicsit vissza kell mennem az időben.

A nagyvárad gyülekezetből való élményeim ugyanis főleg a gyermekkoromhoz és a tizenéves időszakomhoz köthetők. Örömmel emlékszem vissza arra az időre, hiszen a gyülekezetben nőhettem fel, ott fogadtam el az Úr Jézust Megváltómnak, ott merítkeztem be, ott értettem meg az elhívást a szolgálatra. Természetesen a menyegzőnk is Váradon volt, hiszen feleségem Ildikó is nagyvárad. Nagyváradhoz még sok más szál is köt bennünket, hiszen ott születtek a gyermekeink, ott élnek a szüleink, rokonaink is. Egyébként a melbourne-i gyülekezetet is erős szál fűzi a nagyváradhoz. Elég sokan származnak innen, akikre még tizenéves koromból emlékszem.

Az utolsó magyar diák voltam Bukarestben. Úgy kerültem oda, hogy nem is tudtam jól románul. Mégis azt mondhatom, hogy hasznos volt az ott eltöltött idő, egyrészt mert megtanultam románul, másrészt mert a lelkipásztori

Testvéreink aug. 31-én megérkeztek (középen Ildikó és Ferenc, előttük, gugolva Ádám fiuk); a repülőtérén a gyülekezet vezetősége fogadta őket.

szolgálathoz szükséges alapvető igei és teológiai ismereteket ott sajátíthattam el. Nagy öröm volt számomra, hogy néhány évvel ezelőtt találkozhattam a valamikori osztálytársakkal. Sokfelé szétszóródva szolgáljuk az Urat, ritkán találkozunk, ezért igyekeztem én is elmenni – a kellemes együttlétben családjaikat is megismerhettem.

Ami az eddigi szolgálati helyeinken gyűjtött élményeket és tapasztalatokat illeti: hálás vagyok az Úrnak, mert kisebb és nagyobb gyülekezetben is szolgálhattam, egyrészt Biharban, másrészt a Szilágyságban. Hálás vagyok azért is, mert mindhárom szolgálati helyen megtapasztalhattam, hogy az Úr népe között vannak szerető testvérek, akik készek segíteni, támogatni a lelkipásztort, ugyanakkor kiveszik a részüket a lelki szolgálatból.

Az óhazától messze került magyar atyafiak közötti szolgálat vajon milyen kihívásokat rejt?

Sokat gondolkodom én is ezen. A családom számára nagy kihívás lesz az ottani életbe való beilleszkedés, megszokni például a klímát. Biztosan furcsa lesz az is, hogy ott a karácsony a nyár kellős közepére esik. Ami a szolgálatot illeti, az egyik kihívás mindenképpen a missziózás. Melbourne-ben azért elég sok magyar él. Vannak fiatal családok, akik főleg Magyarországról települtek ki. Talán a jobb megélhetésért, vagy mert ott találtak munkát. Vannak köztük olyanok, akik talán nem kötődnek egyetlen magyar egyházhoz sem. Meg kell próbálnunk feléjük nyitni.

Másik nagy kihívás, hogy megtartsuk a gyülekezetben azokat a gyermekeket és fiatalokat, akik ott nőnek fel. Erős az angol nyelv hatása rájuk, hiszen angol nyelvű iskolában tanulnak, hajlamosak a magyar nyelvet elfelejteni. Ugyanakkor az angol nyelvű gyülekezetek elszívó hatása is erős a fiatalokra és fiatal házásokra nézve.

Végül, ha valamit nem kérdeztem, de szívesen elmondaná:

– Habár fizikailag nagyon távol leszünk, lelkileg szeretnénk közel maradni az erdélyi testvérekhez. Igyekezzünk figyelemmel kísérni az itteni eseményeket, a testvérek életét. Ezért szeretettel kérem, hogy ne feledkezzenek meg rólunk! Könnyebb úgy végezni a szolgálatot, hogy tudjuk: gondolnak ránk és imádkoznak értünk testvéreink.

Kérdezték: Szilágyi László

Hálával mondjuk: „Mindeddig megsegített minket az Úr!”

A gyülekezet fennállásának 100. évfordulója **Avasújaváros**on

Különleges nappal ajándékozta meg a mi szerető Istenünk az avasújavárosi gyülekezetet szeptember 2-án, hiszen sor került a gyülekezet 100 éves jubileumának a megünneplésére. A délelőtti alkalom 10 órakor kezdődött, de már jóval előtte felharsant a fúvóskar hangja. E kedves ünnepélyre sokan eljöttek: Szatmárnémetiből, Remetéről, Nagybányáról és Nagyvarsányból. A háláadó imaórát Oláh Csaba (missziófelelős) és Nagy-Kasza Lőrinc testvérek vezették a 84. Zsoltár alapján.

Alkalmi igehirdetéssel az egészséges gyülekezetéről Dr. Kovács József, szövetségünk főtitkára szolgált az ApCsel 2:37-43 alapján. Az igei üzenet mellett a szatmári énekkar szolgált alkalmi énekekkel, biztonságtételek és személyes emlékezések tették még színesebbé az ünnepélyt. Az összefogás után a testvérek gazdagon terített asztallal várták a mintegy 160 fős vendégsereget.

A gyülekezet krónikája

A gyülekezet történetét Szűcs Sándor testvér ismertette. A baptista misszió 1912-ben kezdődött. Ebben az évben 6 személy lett bemeneszt Szűcs Ádám által, majd 1917-ben 10 személy. Pásztorolta a gyülekezetet Balázs András, Kovács Lajos, Dobner Béla,

akik több bemenest is tartottak, sajnos 1948 után kevesen tértek meg, így a gyülekezet fogyni kezdett. A következő lelkipásztorok szolgáltak akkoriban: Szilágyi Antal, id. Budai Lajos, Deák Ferenc, Kulcsár Sándor, Bartha István. 1977-ben a gyülekezetnek 40 tagja volt, 1987-ben pedig 32 tagja.

1990 után két bemenésre került sor, azóta a megtérők Szatmárnémetiben, Vékás Zoltán által merítkeztek be. A szatmári gyülekezet rendszeresen látogatja a testvéreket, 1999-ben

falumissziót szerveztek a fiatalok vezetésével. Napjainkban Ivánitzki István és Oláh Csaba testvérek végzik a missziómunkát. Jelenleg 15 tagja van a gyülekezetnek, akik látogatják a betegeket, imádkoznak egymásért, és szeretnék, hogy minél többen megismerjék az Úr Jézust mint személyes Megváltójukat.

A délutáni alkalom 4 órakor kezdődött. Bevezető igei üzenettel Ivánitzki István missziófelelős testvér szolgált az 5Móz 8:2-3 és a Neh 4:14-15 alapján. Ismét elhangoztak költemények, zenekari és énekkari szolgálatok a szatmári testvérek részéről.

Befejező igei üzenettel Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor szolgált a Jel 2:1-7 alapján. Kiemelte, hogy úgy lesz jövője a gyülekezetnek, hogyha mi, tagok helyreállunk és figyelünk az Úr szavára. Nagy és áldásos múltra nézhetünk vissza, de kell engednünk, hogy újból megvizsgáljon az Úr, adhasson nekünk reményteljes jövőt.

Jó volt visszaemlékezni, hogy ha kell, tanuljunk a múlt hibáiból.

A mi Istenünk semmit sem változott 100 év alatt, és ezért lehet reménységünk a jövőt illetően. És különösen hálásak lehetünk az avasújavárosi testvérek kedves vendégszeretetéért, akik összefogtak, hogy létrejöhessen ez az alkalom. Az Úr legyen a dicsőség értük!

SZABÓ DOROTTYA, Szatmárnémeti

Hargitai táborozás

Az augusztusi hónap egyik kiemelkedő eseménye már évek óta a lelkipásztor családok hargitai táborozása.

Igaz, hogy az út hosszú, a meleg nagy, és a hátsó ülésről számtalanszor elhangzik ugyanaz a kérdés: mikor érkezünk meg? Végre az utolsó kis emelkedő után felbukkan a letérő, és a tábor épületei is. Eszembe jut, hogy 20 évvel ezelőtt jártam először a Hargita Táborban, és tizenévesen társaságra és szórakozásra vágytam. Istennek viszont terve volt az életemmel. Megszólított, és átadtam magam Neki. Azóta sok áldásban volt ott részem, nem kevésbé az idei táborozás alatt.

Találkozás

Érkezés után mindjárt azt kutatom, hogy a szolgatársak közül kik érkeztek már meg. Jól esik egy meleg kézfogás, egy érdeklődő kérdést feltenni azok-

áldásairól és nehézségeiről úgy az istentiszteleteken elhangzott beszámoló, mint kötetlen társalgás alkalmával. Felemelő érzés egymással és egymásért imádkozni.

Tanítás

Sok áldásban részesültünk az igehirdetések és tanítások által is. Mély nyomot hagyott bennünk a hétfő esti igehirdetés, amikor Simon József testvér az Ez 37,1-10 alapján beszélt a lelki élet sokszori sivár állapotáról, és a prófétának feltett kérdés súlyáról: „*vajon megélednek-e ezek?*”? Ideje van a feléledésnek, egyéni és közösségi szinten egyaránt. A szükségét látjuk, bárcsak Isten Lelke végezné el, hogy az Isten népének nagy serege állna lábaira, és töltené be küldetését!

fokozza a mennyei jutalomról szóló élő reménység is.

A szentség fontos elvárás Krisztus követésében. Isten embere legyen félretéve Isten számára, hogy Ő használhassa saját céljainak a megvalósítására. A szentség nem a törvény betűjétől való félelem által érhető el, hanem az Ige szeretete, és az iránta való engedelmség által, amit a Lélek munkál.

A szeretetről is komoly tanítást kaptunk, amelyet most nem kell részletezni most, hanem magunkévá tenni a tanácsot, amit Jézus Urunk mondott a kérdezősködő törvénytudónak: „*eredj el, és te is akképpen cselekedjél*” (Lk 10,37).

A képmutatásról beszélni is aktuális volt, mert gyakori kísértés, amibe könnyen bele lehet esni. A képmutatás célja mások ámtítása, de valójában önmagunk becsapását eredményezi, és még ítéletet is von maga után Attól, akit nem lehet félrevezetni (Mt 23).

Vendégeink voltak Eric és Rosemary Barrett Angliából, ők is szolgáltak felénk: Rosemary a lelkipásztor feleségek felé, Eric pedig igehirdetéssel, majd érdekes előadást tartott, amely által a csillagászat csodáiba kaphattunk némi betekintést.

A délutáni szolgálatok sorát Kiss Zoltán testvér zárta (3Jn), hangsúlyozva az igazságban járás fontosságát: a tanítás, az igehirdetés nem akkor éri el célját, ha ismereteinket gyarapította, hanem, ha gyakorlati lépésekre, változásra készítet.

Kikapcsolódás

Örültünk a kikapcsolódás lehetőségének is, ami minden korosztály számára adott volt. Játsszák a gyermekeknek, kézimunkázás, sporttevékenységek, pihenés. A munka terhet, feladatokat, kötelezettségeket néhány napra letettük, hogy aztán lelkileg és testileg felfrissülve újra felveszük, és örömmel tegyünk eleget a mennyei elhívás kihívásainak. A szép táj, a friss levegő, a testvéri együttlét lehetősége visszacsalogat, de addig is mindnyájan fussuk meg kitartással az előttünk levő pályát (Zsid 12,1)!

FAZAKAS GYÖRGY *lp.*, Diószeg

nak, akikről tudjuk, hogy ugyanazon munkában fáradozunk, ugyanazt az Urat szolgáljuk, de találkozásra csak ritkán van alkalom. Gyermekeink is alig várják, hogy a kis barátaikkal találkozzanak, és játszassanak a játszótéren. Áldás a találkozás, mert tudatosul bennünk, hogy nem vagyunk egyedül a teherhordozásban, a harcokban, küzdelmekben, hanem egy sereget alkotunk, még akkor is, ha az év nagy részében távol vagyunk egymástól.

Közösség

A több napos együttlét alkalmat adott sok személyes beszélgetésre, imádkozásra. Tudomást szerezhettünk szolgatársak helyzetéről, a szolgálat

A délelőtti alkalmak keretében az Úr Jézus alapvető tanításaival foglalkoztunk, a boldogság, szentség, szeretet és képmutatás területein. Szűcs Sándor, ifj. Veres Ernő, János Csaba és id. Veres Ernő testvérek voltak az előadók.

A hívó ember életszemlélete nem a világ értékeire kell legyen alapozva, hanem Jézus Krisztus tanítására. Eszerint a boldogság nem az anyagi javak birtoklásában, szórakozásban, vagy a gondoktól való mentességben van. Az igazi boldogság a Krisztus követéséből adódik, amikor a lelki szegények, a sírók, a békességre igyekezők, az üldözöttek kegyelemben részesülnek. A boldogságot

Mélyen megrendültünk a hír hallatán, hogy drága testvérünket és barátunkat súlyos agyvérzés érte. Jézus elé álltunk, és kitártuk szívünk fájdalmát: „Uram, íme akit szeretsz beteg”. **Tóth Barnabás** április 22-én, 41 évesen adta vissza életét Teremtőjének. Testvérünk 1970. október 28-án született Értarcsán. Isten szeretete 2004-ben talált utat a szívéhez, amikor elfogadta az Úr Jézust és bement a házasságba. Egy év múlva kötött házasságot a kalotaszentkirályi Vince Edittel, a kisfiuk 2009-ben született. Testvérünk a gyülekezeti szolgálatok mellett a község életében is vállalt feladatokat: 2004-2008 között Értarcsa alpolgármestere volt.

A temetésre nagy számban jelent meg az együtt érző testvériség. A gyászszertartáson összevont énekkar és zenekar szolgált. Isten vigasztaló ígését Péter István hirdette a Jn 11:1-27 alapján, vigasztalva a megtört szívű özvegyet és az idős szülőket. Román nyelven Balla Frigyes székelyhídi igehirdető testvér szolt, a nekrológot Szabó András körzeti lelkipásztor ismertette. A temetőkerben Oláh Lajos kalotaszentkirályi lelkipásztor mondott búcsúzó szavakat. Isten adjon vigasztalást a gyászoló feleségnek és a családnak! *(Izsó Tünde)*

Sok évig tartó szenvedés után, 90 éves korában hívta haza az Úr hűséges szolgáját, **id. Füstös Gyula** testvért. Számos

rokon, testvér, ismerős búcsúzott tőle a temetésén, augusztus 11-én, szombaton 11 órától. Jelen volt a Nagyváradi Belvárosi Baptista Gyülekezet mindkét lelkipásztora, Simon József és Giorgiov Adrián, valamint id. Megyesi József, nyugalmazott lelkipásztor.

A kápolnánál Megyesi testvér szolt a jelenlevőkhöz a Mt 5:6 verse alapján:

„Boldogok, akik éheznek és szomjúhozak az igazságot: mert ők megelégtetnek” – hangzott a vigasztalás az élők felé, megindokolva az elköltözött boldogságát, s példaként állítva elének életét. Testvérünk felavatott diakónus volt, a kommunizmus idején 18 éven át gondnokként szolgált a gyülekezetben. Ezalatt korszerűsítési munkálatok is folytak az imaházban, abban az időben, „amikor még egy kalapácsütés sem volt engedélyezett a felsőbb hatalmasságok beleegyezése nélkül”.

Füstös bácsit mindvégig a megelégedés jellemezte. Utolsó tíz évét sok szenvedés között töltötte, de sosem hallottuk panaszkodni. Egy fiatal beteglátogatója mondta róla: Akik ismerik Füstös bácsit tudják, milyen megerősödést jelentett találkozni a félig lebénult idős ember hálaadó lelkiületével. A „Hogy tetszik lenni?” kérdésünkre mindig széles mosollyal válaszolt: „Jól, jól, köszönöm”, amit a felesége ugyancsak kedves mosollyal egészített ki: „Ha ő jól van, akkor én panaszkodhatom-e?”. Nekünk, fiatalabbaknak, tanulságos volt látni, hogy ha a földi sátorház le is épül, de a szellemi napról-napra kiteljesedik.

Testvérünk nyugalomához, boldogságához az is hozzájárult, hogy megláthatta fiát lelkipásztorként, s hogy unokáit, a három leányt és az unokvót is az Úr gyermekeiként tudta. A sírnál Simon József lelkipásztor hirdette az ígét a Jel 14:13 alapján. Aki az Úrban él mindvégig, az az Úrban fog meghalni, mondta Simon testvér. A vigasztaló szavak előtt és után Halász Ferenc és Gergely András testvér

imádkozott, a szolgálatok között pedig énekari számok hangzottak, arra emlékeztetve, hogy sosem hervad el, amit Jézusért teszünk. Istenünk vigasztalja a gyászoló családot, s adja meg, hogy mindannyian hűséges, megelégedett szolgálói legyünk! *(Meleg Adina)*

Augusztus 2-án Lecsméren **Baranyi Erzsébet** (Molnár) testvérnőt 83 évesen hívta haza az Úr. A '70-es években ismerte meg az Úr Jézust, nagyobbik leányával együtt. Ezt követően a helyi gyülekezet hűséges, imádkozó tagjaként szolgált Megváltóját. A több éves betegség megtörte erejét, de lelkiileg közelebb került hűséges Urához, és érett gabonaként érkezett az örök hazába. A gyászistentiszteleten Péter István lelkipásztor hirdette az életnek beszédét és a helybeli énekkar dicsőítette az Élet Urát. *(P.I.)*

Bánffyahunyadon **Bartha Annuska** testvérnő 87 évesen fejezte be földi pályafutását. Már fiatalon megismerte az Úr Jézust, akinek hűséges tanúja volt mindhaláláig. Az utolsó tíz esztendő sok megpróbáltatása és szenvedése mély vágyakozást munkált benne a mennyország után. Temetésére augusztus 16-án került sor, ahol Péter István lp. a Zsolt 139:1-6,23-24 alapján hirdette Isten üzenetét. Az összevont énekkar dicsőítette drága Megváltónkat. Az Úr áldása legyen azokon, akik szeretettel gondozták és vigasztalása a gyászoló családján! *(P.I.)*

Május 30-án kísértük utolsó útjára **Gáspár Józsefnét** (született: **Buzi Erzsébet**) Gálospetriben. Testvérnőnk 98 évet kapott Teremtőjétől. Fiatalon döntött az Úr Jézus mellett, hűségesen szolgált Megváltóját. Az Úr öt gyermekkel ajándékozta meg. Életének küzdelmeiben is egy imádkozó édesanya, nagymama és dédnagymama maradt. A temetésen Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor hirdette az ígét, az 1Pt 1:3-9 alapján hangsúlyozta, hogy Isten hatalma őriz minket hit által az üdvösségre. A sírnál Szabó András körzeti lelkipásztor szolt a feltámadás reménységéről a Jn 5:28-29 alapján. Énekekkel a szatmári és a petri gyülekezet énekesei szolgáltak. Az Úr adjon vigasztalást a gyászoló családnak. *(Balajti Ödönné Mária)*

Augusztus 26-án kísértük utolsó útjára **Kulcsár Istvánné Irén** testvérnőt, aki 56 évet kapott az Úrtól. Betegsége három évvel ezelőtt lett felfedezve. Az utolsó öt hét alatt nehéz szenvedésen ment át. Testvérnőnk több mint 30 évet szolgált az énekkarban és 16 éven keresztül volt a szilágyperecseni imaház gondozója. Két leányt és két fiút nevelt fel. Sokat imádkozott családjáért és unokáiért, akiket nagyon szeretett. Betegágán is nagyon szeretett énekelni. Egyik kedvenc énekét, „Ama szép hon felé” (Hith. 31), utolsó percéig énekelte. Betegségét zúgolódás nélkül viselte és haza vágyott az örök hazába. A temetési istentiszteleten a Jn 5:24-25 alapján szolt az ige a feltámadás reménységéről, amit a helyi lelkipásztor és Bándi Sándor erkedi lelkipásztor testvér tolmácsolt. A temetőkerben Isten vigasztaló és figyelmeztető üzenetét a Lk 16:19-31 alapján Balla Béla gyülekezeti vén és Bándi Sándor testvér tolmácsolta. „Majd ha élttem lejár, lelkem a mennybe száll, / Kapok egy csillagos koronát!” Emléke legyen áldott! *(Borzási István)*

Nyugdíjasok Hete a Hargitán, október 8-13.

Szinte minden generációnak volt lehetősége kicsit kikapcsolódni a Hargita Táborban, csak az idősebbeknek nem. Így hát most itt a lehetőség kimozdulni, pihenni, ismerkedni, feltöltődni testileg, lelkileg – ragadjuk meg!

A hét lelki vezetője *id. Veress Ernő ny. lp.* Mottó: *Isten emberének imádsága, a 90. Zsoltár.* Öt témakör kerül terítékre: 1) A gyümölcstermés időszaka, 2) Viszonyulás az örökkévalósághoz és a mulandósághoz, 3) Isten iskolájában: „Taníts minket úgy számlálni”, 4) Feladataink, 5) Öröm és jutalom. A táborozás ára: 200 lej. Jelentkezni lehet Joó Erikánál: 0735 502 402, office@hargitacamp.ro. Minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk! **JOÓ ZOLTÁN és ERIKA**

ARANYMENYEGZŐ

Nagy örömben volt részünk augusztus 22-én Nagyváradon, amikor **Sebestyén József** és felesége **Eszter** (szül. Balla), ünnepelték az 50. házassági évfordulójukat. Igei üzenettel szolgált Megyesi József tv. a 3Móz 25:10-12 igeversek alapján. Elmondta, hogy vissza kell emlékezni az 50 évre, ami meg volt szentelve, és hogy imáinknak és beszédeinknek olyanokká kell lenniük, mint a kürtnek szava: tiszta és messzire hallható. Ezt követően az unokák köszöntöttek az: „Áldjon meg és őrizzen meg titeket az Úr” c. énekkel és néhány igeverssel, kívánva hogy életük továbbra is legyen megszentelt. Házasságukat Isten egy fiúgyermekkel és két unokával áldotta meg. Sebestyén József tv. hosszú éveken át szolgált Istent hűségesen, amikor bibliaórát vezetett és ígét hirdetett a helyi és a körzeti gyülekezeteiben. Kívánjuk, hogy életük hátralevő idejében is elmondhassák a zsoltáriró szavaival, hogy „mind boldog az, aki féli az Urat; aki az ő útiban jár” (Zsolt 128,1) **(S. Emese)**

LAPZÁRTA

Székelyföldi hálaadó napot tartottak a Hargitai Keresztyén Táborban szeptember 9-én

A kápolna zsúfolásig megtelt, több mint 500-an érkeztek Székelyföld különböző gyülekezeteiből. Máthé Zoltán missziókerületi elnök, János Csaba és Novák Zsolt lelkipásztor testvérek hirdettek ígét a következő igeszakaszok alapján: 1Móz 16, Zsolt 103, és Lk 5:1-7. Istennek irgalmáról, az ember megalázkodásáról, a bizalmon alapuló hálaadó életről szóló tanítások után a missziós lelkületben újítt meg a Lélek. Még sok buzdítás és bizonyágtétel is elhangzott a székelyföldi igehirdetők, testvérek részéről. Úrvacsorai közösségben is részesültünk. Hisszük, hogy a hála a szívünkben nem csak erre a napra korlátozódott, hanem ez a vasárnap megerősítette bennünk a mindennapi életünkben a köszönetet Isten iránt a bűnbocsánatért, a gondoskodó szeretetéért.

A kiadós és nagyon finom ebéd után hálát adtunk a táborban tapasztalt áldásokért is, az idei sok-sok táborozó csoportért, megtérésekért, szellemi és anyagi fellendülésért, az új igazgató testvérért, Joó Zoltánért és családjáért, és a többi önzetlen munkásért, szolgálattelvért, akik a nyáron a táborban dolgoztak, szolgáltak.

Kívánjuk továbbra is Isten áldását, a megelégedettségéből fakadó hálaadást, az egység és szeretet kiadását a Székelyföldre és minden kedves testvérre! **(B. E.)**

Június 17-én kísértük utolsó útjára Diószegen **Balla Irén** testvérnőt, akinek Isten 91 évet adott. Férje halála után hosszú ideig egyedül, özvegy-ségben élt. Fizikai erejének hanyatlása után is hatalmas tenni akarás jellemezte. Megpróbáltatásokkal teljes élet után hallotta meg a rég várt hazahívó szót. Az igei üzenet a Préd 7,1-3 alapján hangzott, felhívva a figyelmet arra, hogy a szomorúságnak is lehet haszna: a szív meggyógyulása Isten kegyelme által. Szolgálatot végzett Fazakas György és Zsisku Lajos tv., valamint a gyülekezet énekkara.

Március 15-én gyászistentiszteletre gyűltünk össze Diószegen, mert a Jó Atya **Szűcs Ilona** testvérnőt elszólította az élők sorából. Az élet és halál Ura 71 évvel ajándékozta meg őt. Zilahon született, Szilágyballán merítkezett be, majd munkalehetőség és házasságkötés útján került Diószegre. Utóbbi éveiben egészségi állapota megromlott, a család gondozására szorult. A vigasztalás ígét Fazakas György és Zsisku Lajos lelkipásztorok hirdették a Jn 14,4-6 alapján. A gyülekezet énekkara is a vigasztalást hirdette énekeivel. Az örök életre vezető út felismerése éltesse a boldog viszontlátás reményét!

(F.Gy.)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

„Isten tábora ez!”

Isten kegyelméből ez év augusztus 6-12. között fent voltunk a Hargitai táborban – az „Isten táborában”. 142 fiatal volt jelen az ország különböző gyülekezeteiből. Nagyon áldásos alkalmaink voltak: jó beszélgetések, imádkozások, előadások, esti igeszolgálatok. Felüdülés volt együtt lenni a fiatalokkal. Újdonság volt, hogy a csoportbeszélgetések külön fiú- és lánycsoportokban zajlottak; három fiú és három lány csoportot alkottunk, és így mindenki könnyebben megszólalhatott.

Táborozásunk hétfőn vacsorával kezdődött, utána gyors ismerkedés következett. Az éneklés után *id. Veress Ernő* tv. szólt a Jel 7:9,10-ből. Minden reggel 10:10-től kezdődött a zenés áhítat, majd egy előadás, utána pedig a csoportbeszélgetés. Ebéd után szabadidős tevékenységek voltak: szervezett kézimunka és különböző sporttevékenységek. Vacsora után az esti istentisztelet következett, amikor lehetőség nyílt a szolgálatra – egyénenként és csoportosan is. Az esti igehirdetés után felhívás hangzott el a megtérésre és alkalom nyílt az imádkozásra.

Az első előadást *Deák Zsolt* lp. tartotta: „Az Isten táborának parancsnoka Jézus Krisztus” címmel, a Jn 13:34,35 és a Mt 28:18 alapján. „Mi az élet értelme, célja? Hogyan viszonyulok Istenhez és igéjéhez, a Bibliához? Milyen a vele való kapcsolatom?” – ilyen jellegű kérdések alapján folyt a csoportbeszélgetés. Elhangzott egy gondolat, ami megfogott: „Az Isten iránti szeretet nem egy érzés, hanem egy döntés.”

Hétfő este *Borzási Pál* lp. hirdette az ígét a Lk 8:4-18 igeszakaszából. A magvető példázatát használva beszélt az útszéli, a sziklás, a tövises és a jó földről. „Milyen mélyen gyökerezik meg életünk talajában Isten ígéje?” – hangzott felénk a kérdés.

A szerda délelőtti előadást *Kelemen Sándor* lp. (Marosvásárhely) tartotta. Az ApCsel 2:36-41 alapján beszélt az Isten és az ördög táboráról.

„Ahhoz, hogy az Isten táborához csatlakozhassak, szükséges hit, Isten megismerése, teljes elszakadás az ördög táborától – megfordulás, megtérés – csatlakozás az új táborhoz és annak vezetőjéhez – közösség Istennel és egymással.”

A csoportunkban arról beszélgettünk, mitől van az, hogy olyan sok ember azt hiszi, Isten táborában van, valójában mégse tartozik oda, valamint arról, hogy a „seregben” adódó konfliktusokat hogyan lehet és kell megoldani.

Este *Deák Zsolt* lp. a samáriai asszony története alapján (Jn 4:1-26) hangsúlyozta: „Jézus soha nem kerül ki/el engem, bármilyen mélyre is süllyedek”. Egy komoly kérdés is elhangzott felénk: „A Jézussal való találkozásom után, mennyire természetes a róla való bizonyosságtétel?”

Csütörtökön „A táborozók szabályzata” témában *Borzási Pál* lp. tartott előadást; a Titusz 2. alapján beszélt a rendről és a fegyelemről. Este *Kiss Zoltán* lp. hirdette Isten ígét (1 Móz 32:25-33) és hangsúlyozta: „A bűn megfoszt az atyai ház áldásaitól! Ennek egyik lehetséges előzménye a rendezetlen múlt.” Ezen az estén többen is visszamaradtak, olyanok, akik Jézusnak átadták az életüket.

A pénteki előadást *Kis Ottó* lp. tartotta, a „tábori feladatok”-ról: fogadni a kijelentéseket – Noé (Zsid 11:7); engedelmeskedni a kijelentéseknek – Ábrahám (Zsid 11:8); kijönni a bűn Egyiptomából (2 Móz 3:10,4:30-31);

vállalni a pusztai vándorlás kihívásait (ApCsel 2:37-38), figyelni az Úrra, aki előttünk jár (2Móz 13:21-22); megszentelődni. Este *id. Veress Ernő* lp. beszélt arról, hogyan lehet bemenni Isten országába (Mt 7:21); Újjászületés, pecsét és kenet, valamint gyümölcstermés a garancia a mennybekerüléshez. Ezen az estén voltak, akik imádkozni maradtak vissza.

Szombat délelőtt *id. Máté Zoltán* tv. beszélt a „tábor védelméről, biztonságáról” (Zsolt 34:8). „Isten táborában az ima összeköti a katonákat, akik segítik egymást. Erre nagyon jó példa Eszter és Dániel története.” Az esti alkalommal ismét testvérünk hirdette az ígét a Lk 17:20,21 alapján, a mennyországról: „Ha Jézusé vagyok, akkor van nekem is helyem. Kell készülnöm a mennybe és beszélnem róla – ez parancs!”

Vasárnap délelőtt a záróelőadást *Kiss Zoltán* lp. tartotta a „tábor célkitűzései”-ről (2 Tim 4:1-8). „Harcaimat Jézusra, a Hősre nézve kell vívnom – Isten fegyverzeit használva – szabályszerűen, kitartással, józanul, a szenvedést is vállalva.”

Éreztük és tapasztaltuk azon a héten, hogy Isten tábora volt az a hely. „*Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen.*” (Ef 3:20-21).

KISS ESZTER, Kraszna